

Nyt Paavali jatkaa opetustaan kannustaan uskovia innostuneisuuteen ja tehokkuuteen toimissaan:

"Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa."

Room.12:11

- Tämän jakeen harrastus-sanana voi yhdistää joko hartaaseen tahtoon palvella elävää Jumalaa, tai sitten kaikkiin muihinkin harrastamiimme asioihin. - Hengellisen kirjan sisältönä pidän sanan viittaavan enemmän sen hengellisyyteen, mutta oli pa kumpaa tahansa, tai molempia, sanoma on hyvää tekevää! Velttous ja laiskuus ovat - mitä sitten teemmekin - todella huonoja seuralaisia. Raamattu tuntee sanoja, kuten "olkaa aina innokkaat Herran työssä" (1.Kor.15:58) ja "olen nähnyt teidän intonne" (2.Kor.9:2) ja "ahkeroidkaa siihen asti, kunnes tulen" (1.Tim.4:13) ja taas, "kaiken, minkä teette, tehkää, kuin Herralle," (Kol.3:23, 1.Kor.10:31, Gal.6:10, Ef.6:18, Fil.2:14, Kol.3:17) jne.

Tuon jakeen 11 kehoitus hengen palavuuteen on myös mielenkiintoinen. Niin kuin jae jatkuukin, sen tulisi tähdätä Herran palvelemiseen. On hyvä esittää itselle kysymyksiä, palveleeko Häntä suureen ääneen huudetut sanat, vuosikymmenten kokouksissa istumiset, aamenen hihkumiset sopiviin paikkoihin, jne? Mitä todellisuudessa palavuus on? Näen, että sen laita on samoin, kuin uskonkin. Ihmeet seuraa uskoa, emme me seuraa ihmeitä! Hengen palavuus tapahtuu sydämessä Jumalan sanan ja Hengen innoittamana - jota sitten seuraavat ulospäin näkyvät teot, asenteet, sanat ja ilmeet. Ei todellakaan ole tarkoituksellista, että esittäisimme toinen toisillemme palavuutta tai enemmän kuin olemme palavia. Sydämen vilpittömyyttä ja aitoutta on hyvä tutkia näilläkin alueilla Herran edessä. Palavuudesta ei siis kerro äänen suuruus ja liikkeiden määrä. Niin kuin uskonkin laita, niin palavuudenkin - vasta aikojen kuluttua eletyn elämän tulok-

sista näemme, miten aitoa palavuus-temme hengessä on ollut.

Paavali siirtyykin seuraavaksi käsittelemään asennemaailmaa ja sen ulottuvuuksia ympärillämme oleviin ihmisiin.

"Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävä."

Room.12:12

Tämä Raamatun jae ulottuu syvälle elämään, muistuttaen juma-lisista perusrakenteista. Hän on tuonut ihmiskunnan keskelle toivon, josta mekin saamme todella iloa! Onhan meidän ainut toivomme Jumalan Pojassa, Jeesuksessa Kristuksessa, ja jos kuka, niin Hän kykenee varjelemaan ja pelastamaan meidät! Itse asiassa meille ei muuta nimeä ole auringon alla annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.

"Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa. Taivaan alla ei ihmisille ole annettu muuta nimeä, jossa meidän on tultava pelastetuiksi."

Apt.4:12[JKR]

- Puhuessamme toivosta ja iloitsemisesta, aina löytyy joku, joka valitsee elämänsä vaikeuksia ja surkeutta. Niinpä Paavali jatkaa huomioiden heidänkin tuskaansa kehottaen heitä kärsivällisyyteen ahdistuksen keskellä. Kyllä minun on myönnettävä, että monessa vaikeassa tilanteessa olisin voinut olla kärsivällisempi ja luottavaisempi Jumalan apuun, joka kuitenkin saapuu ajallaan. Jälkeenpäin ymmärrän, ettei minua jätetty hetkeksikään yksin. Olisin Jeesuksen tavoin voinut asettautua nukkumaan venheeseen, joka oli hukkua myrskyn keskellä. Isän huolenpito on varmempi kuin omat ponnistelut. Vain yksi sana Jumalan Pojan huulilta ja myrsky laantuu silmänräpäyksessä! - Oi, kiitos Herralle!!

Mitä sitten on "kestävä rukous" mikä mainittiin myös lukemassamme jakeessa? Tuskin siinäkään tärkeintä on istua jok'ikisessä rukoukokouksessa hartaana ja pyhä ilme kasvoillaan?! - Kun Paavali kehottaa toisessa kohdissa "rukoilemaan lakkaamatta" (1.Tess.5:17) - Ymmärrämme, ettemme voi koko elämämmme olla polvillamme ja tietysissä paikassa. Kestävä rukous onkin enemmän elämän asennetta ja huokailua Herran puoleen kaiken keskellä mitä sitten teemmekään.

Jakeessa 13 Paavali muistuttaa meitä siitä, miten meidän tulee huolehtia toinen toistemme tarpeista. Tämä ajatus onkin mitä parhaita avioliitto neuvoa tai perheterapiaa:

"Pitäkää pyhien tarpeet omianne; harrastakaa vieraanvaraisuutta." Room.12:13

Pyhien tarpeet - niin läheisten - kuin etäämmälläkin tulisi siis koskettaa meitä jokaista. Se on lähimmäisen rakkautta käytännössä, johon Raamattu niin usein myös kehottaa. Vieraanvaraisuudellamme voimmekin oivallisesti näyttää kanssaihmisille arvontoa, kunnioitusta, toisen hyvänä ja parempana pitämistä ja juuri aidon helläsydämisen veljusrakkauden osoittamista. Vaikka syömiset, juomiset ja mässäilyt eivät olekaan uskomme pääkohtia, sopivassa paikassa ja tilanteen tullen tälläkin tavoin voi osoittaa Jumalan rakkautta elämässä. Positiiviselta kannalta ajateltuna - jälleen kerran Jumala on osoittanut paikan ja kohteen, jossa voisimme elää uskoamme todeksi käytännönelämässä. - Ajattelepa, että voisimme perustaa Raamattuun perustuvan harrastuksen yhdessä ystäviemme kanssa, jonka avulla voisimme harjoittaa vieraanvaraisuutta, joka voisi olla hyvinkin laajaa palvelumuotoa. Auton omistava voisi tarjota kyyditsemistä, innokas leipuri voisi perustaa "leipäkerhon," josta voisi jakaa tarvitseville ja taas toisaalla voisi järjestää hoitoa, majoitusta, peseytymismahdollisuuksia ym. Aina kannattaa miettiä, missä ja miten voisi elää todeksi Kristuksen rakkautta ihmisten keskellä.

Rakkaus toteutuu myös käytännön tasolla jakeen 15 mukaan samaisumalla, eli myötäelämällä lähimmäisen kanssa hänen tilanteitaan. Onkin suurenmoista antaa itkevän itkeä hetken olkapäätä vasten. Hän tietää, että on ainakin joku, joka välittää.

"Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa." Room.12:15

Sitten saamme hyvää opetusta yksimielisyydestä. Sehän ei todellakaan tarkoita, että kaikki saavat huudella mielipiteitään ja sitten niistä sekoitetaan velli, jonka mukaan porukalla mennään. Taivastenvaltakunta - ikävä kyllä - ei perustu demokratiaan, vaan "hyvän diktaattorin" hallinnoimaan valtaan. Hän on itse Kaikkivaltias Jumala, ikuinen Kuningat ja Hänen sanansa tulisi nostaa

ylimmäiseksi auktoriteetiksi seurakunnan keskellä.

"Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itse mieles-tänne viisaita." Room.12:16

Juuri vallan himot, korkean aseman ja kunnian tavoittelut saavat niin monet miehet ja naiset käyttäytymään todella moukkamaisesti. Heidän pitäessä omaa asemaansa yllä, he saattavat polkea jalkoihinsa taimia, joista tulisi vielä hedelmää kantavia Kristuksen ruumiin jäseniä. Samoin omahyväinen käsitys viisautensa yliveraisuudesta toisten edessä, osoittaa syvää halveksuntaa toiselle. Noustessa toisten yläpuolelle, Jumala ennen pitkää osoittaa ihmiselle hänen oman viisautensa määrän ja silloin monet omahyväiset ihmiset ovat joutuneet syvään häpeään.

Paavali jatkaa opetustaan kertoen, että meidän tulisi myös kostamisen sijaan voittaa paha hyvällä – siunaten jopa vihamiehiämme.

"Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkää kirotko. Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra". Vaan

"jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehdessä sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle". Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä." Room.12:14, 19-21

Herääkin kysymys, mikä on se hyvä, mitä voisimme harjoittaa "vihamiehen" kohdalla. Näissä jakeissa annettiin viitteitä siunaavasta mielestä. Se tulisikin jo Jeesuksen opetuksen perusteella asettaa tärkeimmäksi näillä alueilla. Siunatessa kiusaajaa, saa voimaa itsekin anteeksi-antamiseen. Siunaaminen lähtee sydäimestä ja siksi siunaaminen johtaa myös sydämeensä anteeksi-antamiseen. Sehän asetettiin ehdoksi myös meille itsellemme saadaksemme anteeksi omat rikkomuksemme. (Matt.18:21-35)

Pahan voittaminen hyvällä ei saa myöskään olla *narsistisen laskelmovaa käytöstä* - pääsemiseksi vallanhimon ja omien omahyväisten päämäärien toteutumiseksi. Siinä ei ole lähimmäisen rakkautta ja kunnioitusta, vaan kavalaa kieroutta, jossa ensin hyvällä voittaa toisen lähelleen lyödäkseen vain häntä. Valitettavasti tällaista näkee joskus uskovienkin keskellä. - Mitä Raamattu tästä sanoo: *"Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa paha, riippukaa hyvässä kiinni."* (Room.12:9)

- Eli kaikessa tulee avoimesti tarkastella todellisia sydämensä asenteita.

Vielä *"kaiken kruunuksi"* Paavali kirjoitti lukumme loppupuolella rauhasta. Se on yksi Raamatun tärkeistä teemoista. Jumala antaa rauhan. Se on Jeesuksen lupaus (Joh. 14:27) ja siihen on jokaisella Häneen uskovailla oikeus! - Mutta sitten tulemme jälleen käytännössä todeksi elämiseen. Mehän emme voi sille mitään, jos joku ei suostu rauhaan kanssamme. Siksi on hyvä, että Paavali jäsenteli tämänkin aihealueen oikeille uomilleen.

"Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhasa kaikkien ihmisten kanssa."
Room.12:18

Olkoon siis rauhan Jumala meidän kanssamme. Antakoon Hän viisautta, että kykenisimme rakentaa rauhaa - onhan se yksi osa Hengen hedelmää. (Gal.5:22)

"Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa." Fil. 4:7

